

været delte. Enighed er der altsaa ikke opnaaet. Medens et Mindretal indstiller begge Lovforslag til uforandret Vedtagelse, er der fra et Flertals Side stillet nogle Ændringsforslag, som tilsigter at opnaa efter Flertallets Mening haardt tiltrængte Besparelser paa forskellige Punkter og endvidere en Omlægning af de Principper, der præger de to Lovforslag. I Virkeligheden var der indenfor Udvalget Ønsker om at gaa videre, nemlig at gaa til at slaa de to Love sammen i een, saaledes at Forslaget om de kommunale Dyrtidsforanstaltninger kom til at indbefatte hele den Prisregulering, dels paa Statsinitiativ og dels paa kommunalt Initiativ, som der i disse to Lovforslag er Tale om. Men ganske bortset fra, at den højtærede Indenrigsminister ikke mente at kunne tiltræde de Principper, som af et Flertal var fremsatte til Drøftelse i Form af foreløbige Ændringsforslag i Udvalget, har man ikke kunnet gennemføre disse Tanker til Behandling her i Tinget, idet den højtærede Indenrigsminister i Udvalget udtalte Ønsket om, at Ændringsforslagene maatte blive formet paa en saadan Maade, at begge de to foreliggende Lovforslag i en eventuelt ændret Skikkelse paa ny kunde komme til at foreligge til Behandling i det høje Folketing, saaledes at man, hvis Enighed ikke opnaaedes, kunde gøre det sidste Forsøg paa at naa til denne i et Fællesudvalg, og man har fra alle Sider været enig med den højtærede Indenrigsminister i, at denne Vej bør prøves og bør prøves snarest muligt.

Jeg har da her kun ganske kort at gøre Rede for de Ændringsforslag, som er stillede af Udvalgets Flertal, og som, hvad angaar Lovforslaget om Befolkningens Forsyning med visse Levnedsmidler og Varer, gaar ud paa, at man udtager af § 3 de tre første Stykker, men bevarer Stykket om Indenrigsministerens Beføjelse til her i Landet af Fløde at opkræve en Afgift ved Forhandling paa lignende Maade som hidtil. I Lovforslagets § 4 bibeholdes 1ste Stykke, som bemyndiger Indenrigsministeren til at fortsætte den bestaaende Overenskomst med Slagterierne, medens 2det Stykke, hvori der er Tale om det Beløb, der egentlig skal stilles til Raadighed til Nedsættelse af Flæskepriserne, udgaar. Endvidere stilles der under Nr. 3 Forslag om, at den i § 5 indskudte Sætning, hvorved Indenrigsministeren bliver bemyndiget til eventuelt at opretholde den nuværende Margarinepris, udgaar. Derimod er der ingen Ændring foreslaaet til Lov-

forslagets §§ 1 og 2, saaledes at man altsaa fra alle Sider er rede til at gaa med til en Nedsættelse af Rugbrødsprisen i Overensstemmelse med § 1 og til at bemyndige Indenrigsministeren til at træffe Dispositioner til Befolkningens Forsyning med Sukker i Overensstemmelse med § 2, ligesom man giver Tilslutning til de i denne Paragraf og i Motiverne til den omtalte Priser paa Sukker med forskelligt Brugsformaal.

Dernæst stiller Udvalget til Dyrtidsforslaget nogle Ændringer, som jeg kort maa omtale.

Vi formener, at Befolkningens Forsyning med Flæsk og med Mælk til nedsat Pris, saaledes som Forholdene nu ligger, baade under Hensyn til Statens finansielle Evne og ogsaa under Hensyn til den væsentlige Udligning, der i den senere Tid har fundet Sted mellem Prisniveau og Lønniveau, er en Opgave, hvis Løsning det vil være rimeligt at lægge i højere Grad i Kommunernes Haand, end Tilfældet hidtil har været, og at disse Levnedsmidlers Billiggørelse kun maa komme den Del af Befolkningen til gode, som tynges af de vanskelige Kaar, som Dyrtiden fremkalder, medens vi derimod ikke mener, at der nu længere kan være Tale om at gaa til Foranstaltninger af den Art til Gunst for den hele Befolkning, som ikke er selvforsynende med disse Levnedsmidler. Til den Ende foreslaar man fra Udvalgets Flertals Side under Ændringsforslag Nr. 2, at Bestemmelsen i § 3 i Lovforslaget om Befolkningens Forsyning med Levnedsmidler angaaende Mælken indsættes som et nyt 2det Stykke i § 1 i Dyrtidsloven, altsaa at det i denne paalægges Kommunalbestyrelserne, i København Magistraten, at drage Omsorg for, at der daglig tilføres Kommunerne det fornødne Kvantum Mælk. Da Kommunalbestyrelserne saa skulde overtage Prisnedsættelsen paa Mælk og paa Flæsk for den ubemidlede Del af Befolkningen, er det fornødent at forhøje det Beløb, som i Dyrtidlovsforslagets § 1, 2det Stykke, er fastsat til 2 Kr. 40 Øre pr. Indbygger til Nedsættelse af Prisen paa de vigtigste Livsformødenheder, til 6 Kr. 40 Øre, hvoraf Staten altsaa refunderer $\frac{2}{3}$, saaledes at Kommunerne kun faar at afholde den ene Trediedel. Under Hensyn til, at Kommunerne med Hensyn til Anvendelsen af det Beløb, der derved stilles til Raadighed, faar mere Bevægelsesfrihed, foreslaar man saa under Nr. 5, at det sidste Punktum i Dyrtidlovsfor-